

Beste voorzitter, geachte commissieleden,

Ik ben Marijke Mulder, en ik heb een missie. Ik wil een Nederland waar mensen de ruimte krijgen om hun kennis en kunde als tegenspraak in te brengen bij risicovolle bouwprojecten.

Want ik geloof dat de kennis en kunde van burgers u kunnen helpen om risico's beter in te schatten en de slagingskans van bouwprojecten te vergroten. Maar het moet wel op de juiste manier bij u terechtkomen. Ik heb het idee voor de Raad van Tegenspraak ingediend als mijn zienswijze voor de Oostflank.

Deze onafhankelijke Raad voor Tegenspraak zorgt dat burgers middels een procedure in staat worden gesteld effectief hun tegenspraak over beleidsonderwerpen te uiten, ook als hun boodschap een lastige en soms politiek ongewenste is. Als een ombudsvrouw, maar dichter op het project en meer op de inhoud. Met middelen om contra-expertise uit te vragen. Die Raad kan u helpen de tegenspraak juist in te schatten, door halfjaarlijks een bestuurlijke vertaling te rapporteren met een risicoprofiel. Op hetzelfde moment als het college dat doet met de voortgangsrapportage.

Mijn idee is voortgekomen uit mijn eigen ervaringen met participatie rondom Feyenoord City.

Ik sprak daar vanuit het supporterscollectief Stadion op Zuid met regelmaat in bij de commissievergaderingen en bij de hoorzittingen en deed daar de oproep aan u om tegenspraak beter te organiseren.

Een gebiedsontwikkeling die uiteindelijk niet doorging. Onherroepelijk vernietigd. Een gebiedsontwikkeling waarvan wethouder Struyvenberg zei: Het is gruwelijk misgegaan en de chaos is compleet. Voor mijn achterban is het duidelijk wat er zo gruwelijk is misgegaan:

Onze tegenspraak werd geïnterpreteerd als tegenstand op basis van gevoelens en sentimenten. Als een obstakel. We werden benaderd als saboteurs van woningbouw, als lastpakken die plannen dwarsboomden. Het participatieproces bracht geen verbinding, maar schiep een kloof.

Op een cruciaal besluitmoment is onze tegenspraak op onvoldoende waarde geschat door commissieleden, door raadsleden en door het college. En de Raad van State gaf ons gelijk.

En opnieuw staat u voor een enorme kloof als het gaat om de gebiedsvisie van de Oostflank, waarin de aanleg van de stadsbrug en de effecten daarvan centraal staan. Vandaag en morgen zal er vooral gesproken worden over: Moet er een stadsbrug komen. Luisteren ambtenaren genoeg naar de waarschuwingen van bijvoorbeeld DCMR en de commissie MER of naar de recente brandbrief van burgerbewegingen

Zelf denk ik dat het ten diepste niet gaat om de stadsbrug als oeververbinding. Ten diepste gaat het om de vertrouwensbrug als verbinding tussen volksvertegenwoordiger en Rotterdammer en of de gemeente op een zorgvuldige manier omgaat met tegenspraak. Zelf heb ik het idee dat men – net als bij Feyenoord City – tunnelvisie ontwikkeld heeft door tegenspraak te zien als tegenstand.

En ik snap ook dat u worstelt met de scheidslijn tussen participatie, tegenspraak en tegenstand.

Als men woningbouw wil katalyseren, moeten er keuzes gemaakt worden die niet in ieders belang zijn en vaak zijn er ook risicovolle keuzes. En wie zaken wil doen wil doen, moet risico's nemen.

Maar wie winst wil maken voor de stad moet risico's beheersen. En als het gaat om risico's rondom de tegenspraak beheerst Rotterdam die nog steeds niet. Als u blijft doen wat u deed, dan krijgt u wat u kreeg: Dat u vast zit in de wet van behoud van ellende met een onzekere uitspraak van de Raad van State in het vooruitzicht.

Een aantal minuten is voor mij te kort om de Raad voor Tegenspraak en mijn missie in nader detail uit te leggen.

Voorzitter, Ik kom vandaag inspreken voor het aanbod naar de coalitie en de wethouders: Ik zou ook met hen graag in gesprek willen komen om vanuit rustige setting het idee voor de Raad van Tegenspraak te ondertitelen en te verkennen.

Dankuwel.

Marijke Mulder